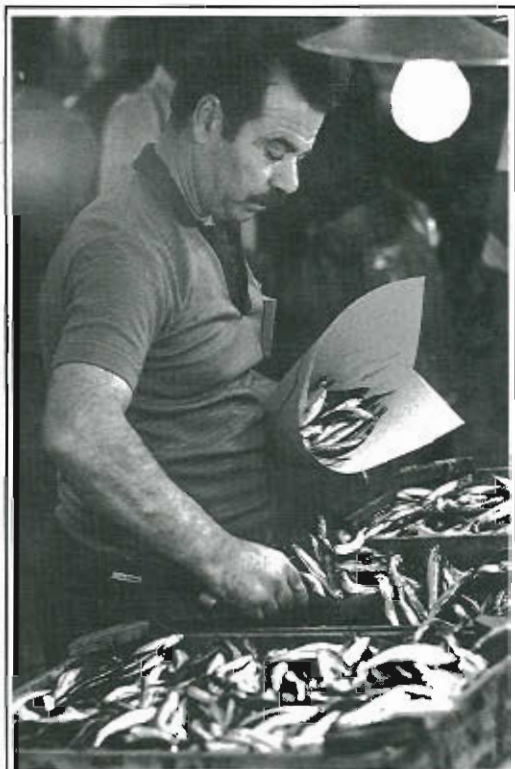
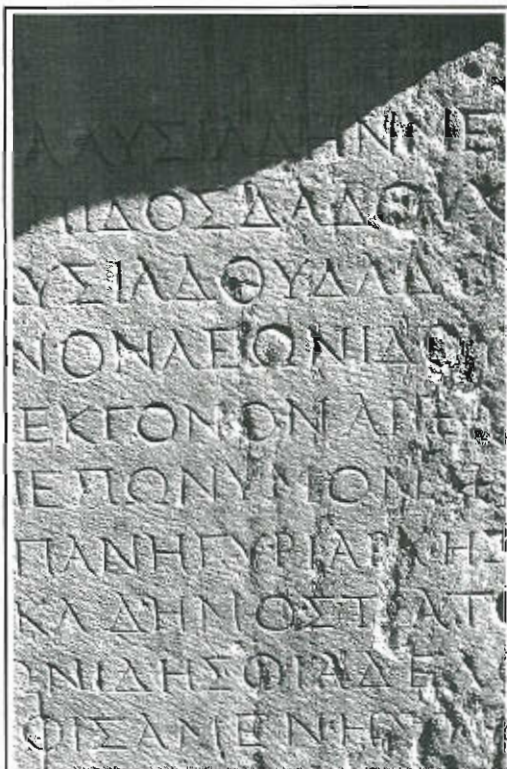

JEAN-FRANÇOIS BONHOMME

ΑΘΗΝΑ
ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ
ATHÈNES
À L'OMBRE DE L'ACROPOLE

ΚΕΙΜΕΝΟ - TEXTE

Jacques Derrida

ΟΛΚΟΣ

OLKOS

Παραμονή, Αθήνα

Οφείλουμε τον εαυτό μας στο θάνατο.

Ήταν 3 Ιουλίου, προς το μεσημέρι, κοντά στην Αθήνα.

Όταν με αιφνιδίασε, μέσα στο φως, η αποφθεγματική απόφαση «οφείλουμε τον εαυτό μας στο θάνατο», μου ήρθε η επιθυμία να τη χαράξω στην πέτρα, χωρίς χρονοτριβή: ένα στιγμιότυπο —σκέφτηκα—, δεν χρειάζεται να περιμένω περισσότερο.

Ευθύς αμέσως είδα εκ νέου —προφανώς σαν το σχήμα ενός παραδείγματος, αλλά λες και ήταν το σχήμα που μου είχε υπαγορεύσει εκ των προτέρων τούτες τις λέξεις— μία από τις φωτογραφίες· *Κεραμεικός. Οδός των τάφων. Επιτύμβιος κιονίσκος*: πάνω στο τεντωμένο δέρμα ενός φαλλού εν στύσει, κάτω ακριβώς από την πόσθη, ένα είδος φαλλικού κιονίσκου φέρει κάποιες επιγραφές που ακόμη δεν τις έχω αποκρυπτογραφήσει, εκτός από το κύριο όνομα, Απολλόδωρος. Και αν ήταν εκείνος ο Απολλόδωρος, ο συγγραφέας του έργου *Περί θεών*; Θα μου άρεσε να υπογράψω αυτές τις λέξεις, θα μου άρεσε να είμαι ο συγγραφέας ενός επιτύμβιου για τον συγγραφέα μιας ιστορίας των θεών.

Ταξίδεψα στην Ελλάδα με τούτες τις φωτογραφίες αφότου μου τις είχε δώσει ο Jean-François Bonhomme. Ήδη το είχα ριψοκινδυνεύσει: υποσχέθηκα να συνοδεύσω με κάποιο τρόπο τη δημοσίευσή τους, και άρχισα —χιόλας— να τις προσεγγίζω με την οικειότητα του αδαούς, στην οποία αναμειγνύονταν η γοητεία, ο θαυμασμός, η έκπληξη, κάθε είδους ανήσυχα ερωτήματα, ιδιαίτερα για ό,τι αφορά τη μορφή που θα μπορούσα να δώσω στο κείμενό μου. Εκείνη την ημερομηνία, 3 Ιουλίου, πρέπει να είχα αποφασίσει εν αγνοία μου —χωρίς να έχω γράψει τίποτε ως τότε— ότι η μορφή αυτή θα είναι συνάμα *αφοριστική και σειραϊκή*. Παίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο με το μαύρο και το άσπρο, με τη σκιά και το φως, θα διασκόρπιζα όλες τις «απόψεις» μου ή τις «προοπτικές» μου, προφασιζόμενος ταυτόχρονα ότι τις συγκεντρώνω μέσα στην ακολουθία του ίδιου του χωρισμού τους, κάπως σαν την αφήγηση που διακόπτεται αδιάλειπτα, αλλά και σαν εκείνους τους επιτύμβιους λίθους, που υψώνονται στην *Οδό των τάφων*. Γύρω από τον επιτύμβιο λίθο που στάθηκε αφορμή να διαβάσω το όνομα του Απολλόδωρου είχα ήδη επισημάνει την εμμονή ενός σειραϊκού μοτίβου. Πηγαίνοντας (και ερχόμενη) από τον ένα

